

עת"א 61225/09-17 - נתן חדד, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

26 אוקטובר 2017

עת"א 61225-09-17 חדד (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקה האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

הוועתור
נתן חדד, (אסיר)
ע"י בכ עוז'ד יוסף נגר

נגד
1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

המשיבים

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסיר, במסגרתו מלין העותר על החלטת המשיב שלא להעביר את העותר לאחד מבתי הסוהר בדרום הארץ.

העוטר מרצה מאסרו בגין עבירות של שחיטה באוימים, גרים נזק לרכוש, קשר רפואי לביצוע פשע, לתקופה של 15 חודשים בכלא כרמל. העוטר הינו תושב אילית.

לטענת העותר, מאז הועבר לכלא כרמל בני משפטו אינם יכולים להגיע לבקרו בגין המהלך הרב ממוקם מגורייהם. העותר פנה בבקשתו להעבירו לאחד מבתי הכלא בדרום ולטענתו נמסר לו כי על אף המלצה הנהלת הכלא להעברתו, הנציבות שדנה בבקשתה דחתה את בקשתו. נטען כי שהייתה בכלא כרמל מונעת ביקורי בני משפטו ובכך פוגעת במרקם היחסים בין ובין משפטו. על כן, הוא מבקש להורות על העברתו לאחד מבתי הכלא בדרום מטעמים הומניים. העותר טוען עוד כי אין לסמוך על העובדה שימושיים את העוטר לארגון זה או אחר ויש לבחון את נסיבותו של העוטר ובני משפטו לגופו של עניין.

המשיב טוען כי העוטר צפוי להשתחרר ממאסרו בעוד חודשים וחצי וזהו מאסרו השני. נטען כי גם במאסרו הקודם ובmonths קודמים בהם ששה קיביל ביקורים מעתים מאד ומעט ולא באו לבקרו. על כן, נטען כי הטענה לטעםם הומניים אינה מבוססת. נטען כי הבסיס החוקי לשיבור אסירים בתבי סוהר כאלה ואחרים נקבע בסעיף 12 לפקודת בתים הסוהר, על פי הנביב רשי להורות על העברת אסירים בהתאם לשיקול דעת הרשות. נטען כי העוטר משoir לארגון פשעשה של אברג'יל, בבקשתו לעבור בית סוהר נבדקה על ידי הגורמים, בין היתר על ידי גורמי מודיעין. בהתאם לחוו"ד מודיעין חברי ארגון אברג'יל והמהזחים עמדו מושבצים למספר מצומצם של בתים כלא בשל ריבוי יריביהם ולכן לא ניתן להיענות בבקשתו לעבור לבית כלא בדרום. ב"כ המשיב הגיע לביהם"ש במסגרת טיפולינו ידיעות מודיעיניות ורשימה של

אנשים שהעוטר מסוכסח אותם. נטען כי רק בחודש אפריל 2017 העוטר היה מעורב בתקיפת אסיר אחר, הוא נשפט בדיון משמעתי והדבר מעיד על כך שהסתוככים שרים וקימאים. נטען כי עניין שבוצו של אסיר במתќן כליאה זהה או אחר מצוי בלבית שיקול הדעת המנהלי של המשיב והעדפותיהם של אסירים ושיקולי נוחות אינם מחייבים שיקול רלוונטי. באשר לטיעון בדבר נסיבות הומניות העוטר היא גם נדבר לעניין זה והמידע המודיעיני והדין המשמעתי מחודש אפריל מעדים שאין מקום להתחשב בהעדפות העוטר. על כן, נטען כי מדובר בהחלטה סבירה ומתבקשת לאור עמדת גורמי המודיעין ונסיבות העוטר.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ואת המסמכים שהוצעו לעוני הגעתו למסקנה כי בנסיבות העניין יש לדחות את העטירה שכן לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות ומדובר בהחלטה סבירה בנסיבות העניין.

כפי שנקבע בפסקה, "**לאסיר אין, כלל, זכות קניה לגבי מקום הכליאה שלו, ונקודת המוצא היא שהחלטה להעבירו לבית סוהר אחר איננה פוגעת בזכות יסוד שלו**" [ראו: רע"ב 846/17 דוד אטיאס נ' שירות בתי הסוהר (18.4.2017)]. לרשותו בתי הסוהר מוקנה שיקול דעת רחב בכל הנוגע להעברת אסירים, זאת בהתאם לסעיף 12 לפיקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], התשל"ב - 1971, המקנה לנציב שב"ס סמכות שבקול דעת להורות על העברת אסיר פלוני או סוג מסוים של אסירים מבית הסוהר שבו הם מצויים לבית סוהר אחר. בסיס הפעלת סמכות זו, שהינה בלבית שיקול הדעת המנהלי-ארגוני של שב"ס, עומדים מגוון רחב של שיקולים ואל לו לבייהם"ש להתערב בתחום זה, למעשה מוקם בו נראה כי בהחלטה נפל פגם מהותי המצדיק את שינויו, כגון אם יש בה פגעה בזכות יסוד של המבקש או חסר סבירות קיצוני [רע"ב 15/2223בנ' יששכר נ' מדינת ישראל (14.01.2016); רע"ב 17/846 הנ"ל]. כן נקבע בפסקה כי שיקולי נוחות של האסיר או נוחותם של בני משפחתו אינם ממשמים בדרך כלל שיקול רלוונטי [רע"ב 12/1004/אבטבול נ' מדינת ישראל (19.02.2012); רע"ב 17/846 הנ"ל].

לאור חווות הדעת והידיעות המודיעיניות שהוצעו לבייהם"ש אודות השתייכותו של העוטר לארגון ארגניל ושיבור אסירים המשתייכים לארגון זה לבתי כלא מסוימים שנקבעו על ידי המשיב ולאור התנהגותו הלקوية של העוטר במסגרת רישיון מסרו, הכוללת מעורבות בקטטה ועבירות משמעות, כמפורט בדו"חות שהוצעו לעוני ביהם"ש, אין מקום לקבל את טענותיו לעוני טעמים הומניים המצדיקים העברתו לכלא בדروم הארץ בגין החלטתו של המשיב.

מהמידעים שהוצעו לבייהם"ש עולה כי אכן קיימים סכסוכים בין העוטר ואסירים ושיקולי הנוחות של העוטר ובני משפחתו אינם גוררים על שיקולי המשיב שתפקידו לדאוג לשлом ובטיחון האסירים והסוחרים ולשלום הציבור. על כן, לאור האמור לעיל ולאור המפורט בדו"חות החסויים שהוגשו לעוני ביהם"ש, סבורני כי לא נפל בהחלטת המשיב פגם המצדיק התערבות ומדובר בהחלטה סבירה שנייה במסגרת שיקול דעתו הרחב של המשיב.

על כן, העטירה נדחתה.

עם זאת מצאתי לנכון להעיר, וההערה הושמעה כבר במהלך הדיון, בכל הנוגע לאופן הצגת המידעים בעניינו של העוטר

עמוד 2

וקובץ רשות האסירים אשר נשקף סיכון מאפשרות שהעוטר ישנה באותו כלא עמו.

דו"ח האסירים המטוכסכים שהוצג לעוני כולל כ 40 עמ' של שמות של כ 1,000 אסירים שפגש אפשרי בין העוטר מקרים סיכון לשולם העוטר, אסירים אחרים והציבור. אלא שמעון בדוח עולה כי חלקם גדול של האסירים ששם מפורט בדו"ח אינם מצויים בעת הزادה, בתחום בית הכלא. מספר האסירים שברשימה המצוי בתחום הכלא אינם זמינים ובהחלט מצבע על תמייה בעמדת שב"ס כפי שהוצגה בפני. עם זאת הציג כל הרשימה לא הייתה נדרשת לעניין. הציג הרשימה הכוללת מעוררת חשווה לא נוחה של ניסיון ליצור מצג על קיומו של איום או סיכון מעבר לזה שקיים בפועל.

כפי שצווין, מספרם של האסירים המצויים בתחום הכלא השונים והמהווים מוקד לסיכון בוגר לעוטר מבסס היבט את ההחלטה שב"ס. לא היה צורך, במקרה זה, "לנפוח" את הרשימה המובאת בפני בית המשפט וזאת כדי לא ליצור חשש, ولو למראית עין, של ניסיון להשפעה לא רואיה על החלטה שיפוטית. אגדיש כי אין סבור שהו שזו הייתה מטרת ב"כ שב"ס. אולם מראית העין של אופן ניהול ההליך הוגן, ובמיוחד כאשר המדינה היא צד להלין, חשובה ויש להביא את הדבר בחשבון.

בכפוף להערה, העיטה נדחית. מובן כי אם בעתיד יתאפשר לעוטר את העביר לכלא בדורם, כי אז ישקלו הגורמים המוצעאים שב"ס את בקשתו של העוטר.

המציאות תעביר עותק מפסק הדין לב"כ הצדדים ולעוטר באמצעות שב"ס.

נתן היום, ו' חשוון תשע"ח, 26 אוקטובר 2017, בהעדך הצדדים.

ר. שפירא, ס. נשיא